

Kinszki Imre

Most ez apunak egy korábbi képe, érettségi táján lehetett, tehát 1910-es évek legvégén. Itt még szó sincs magas nyakról, meg nyakkendőről. De a haja már teljesen úgy van elválasztva, ahogy mindig is volt.

Apám imádta a nagypapát meg a nagymamát, de főleg a nagypapával volt különleges kapcsolata - hát az nevelte, mivel az édesapja, az nagyapám, meghalt, amikor apám 10 éves se volt még. Így a nagyszülei vették magukhoz és nevelték a gyerekeket. Apám nagyon sokszor volt ott a Felvidéken és akkor talált valami növényt, vagy valamit, és akkor elküldte a nagypapának lepréselve, hogy

Őszerinte ez és ez, mármint meghatározta a növényt rendszertanilag. A nagypapa visszaírt, hogy jól gondolod, vagy nem jól gondolod - erről leveleztek, hogy az a növény milyen - meg preparátumokat csinált. A nagymamától egy lap van, de az németül van, és én azt nem is tudtam elolvasni, mert nagyon szálkás ilyen gót betűkkel, de hát liebe mit tudom én. De a nagypapa az magyarul írt neki.

Apám és még két barátja azon gondolkodtak már érettségi előtt - apám tudta már, hogy ilyen orvosi egyetemre akar menni -, hogy írni kellene a "Huszadik Századba" [1900 és 1919 között megjelenő folyóirat, 1901-től a Társadalomtudományi Társaság folyóirata. 1906-tól főként a polgári radikálisok fóruma volt (ekkoról Jászi Oszkár szerkesztette), előtte azonban - Gratz Gusztáv, Kégl J. és Somló Bódog szerkesztősége idején - liberális és szocialista nézeteknek is helyt adott. - A szerk.], és meg kellene keresni a Jászi Oszkárt. És erről beszélgettek, hogy már van mindegyiknek valami kész tanulmánya., amit oda lehetne adni neki. Apámnak már 17 éves korában Géniuszbán megjelennek tudományos írásai. És azt mesélte, hogy mikor elhatározták, hogy mennek, akkor hogy jött a villamos és Ő fölugrott a villamosra és a bajusza alatt mosolygott. És akkor kiderült, amikor odaérkeztek a Jászihoz, hogy apám már járt bent nála, és már oda is adta a cikkét. És azon mosolygott, hogy ezek hogy fognak csodálkozni, amikor neki már megjelenik a cikke. Nagyon szerény ember volt, de volt benne ez a csendes szorgalom, aminek segítségével mindent elért és elképesztően kitartóan tudott dolgokat véghezvinni.